

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica xvi. post festu[m] Trini. Questio. lxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

De quonibus super euāge.

Nā sēs nō p̄t fūire duob; dñis. r q; nō p̄t manere vnitas r simplicitas inten-
tōis aie: q; sp̄ fert in vnū. Sed nō ē p̄t
h; q; p̄t q; sibi p̄stituere duos fines. s.
etnū r t̄palē. vnū i altū n̄ referēdo. So.
Null; p̄t sibi p̄stituere duos fines vl-
timos p̄ncipales nō subordinatos etiā
si h̄ liceret. vt p̄z p̄ dicta scri Tho. j. ij.
q. j. Sed p̄bat h̄ esse possibile Prīmo:
Nā idē act; p̄t referri ad finē nature
r grē: q; idē mot; est grē r nature. sicut
dū t̄ger e aliquē: q; est bñfic;: est nature
r q; est bon;: est grē. Sed finis nature
semp̄ est i creatura. r finis grē i creato-
re. sicut idē act; p̄t ee duo fines inuicē
nō relati. So. In argumēto ē m̄plex
defect;: tñ h̄ p̄nuc̄ sufficit q; finis natu-
re q; ē i creatura ordinat ad finē grē q;
est i creatoze. sic r natura ordinat ad grē
etiā sic ad suaz p̄fectionē: r p̄r istū fines
sūt relati ad inuicē. Finis tñ p̄uerse vo-
lūtat; q; est i creatura nō ordinat i finez
grē. Vñ alit in creatura ē finis nature
r p̄uerse volūtat;. q; volūtas ponēs fi-
nē i creatura excludit finē sūmū saltē i
p̄licite: nō at natura. Secdo: Nā eadem
actio p̄t ee ex charitate r naturali pietate.
r q; p̄t q; adire sc̄m̄ Jacobū ex voro
p̄charitate emissor: r ex naturali pietate
r v̄strādī tibi frēm suū. s; charitas fert
i finē etnū: r natural pietas i t̄palē rē.
So. Op̄z alter; ee finē p̄ncipalē. r si v̄t
q; ex eq; traheret: tñ v̄t q; ordiare i altū
i. fustū dī. q; h̄ns charitatē saltē habi-
tuā oia refert in deū

Querit etiā p̄t p̄t q; possit deū odio
h̄re. V̄t de. j. q. vj. ar. v. ad. v. itij. di. l. ar.
tj. j. Et v̄t diuina p̄nidētia r volūtas ex-
cludit cās medias vt nō debeam; q̄rere
abū: s; expectare diuinā p̄uisionē. V̄t
de. j. q. xxj. ar. itij.

Dñica xvi. post festū Trini.
Questio lxi.

Querit v̄t p̄t suscitatio
huius adolescentis euidenter
p̄ndēz ch̄m ee deū: Rādeo
q; h̄ ondit euidentē p̄babilitē.

Nā hec op̄atio ondit aurozē suū ee deū
q; suscitatio mortui nō p̄t fieri nisi dī
uia p̄tute: cū a puatōe ad habitū natu-
rali nō sit regressus. Et ondit aurozem
suū ee ch̄m: q; facta ē ab eo p̄p̄ia auro-
ritate imp̄ado. s; ondit ch̄m ee deū per
syllogismū expositiōnū. Hoc tñ n̄ ondit
euidēt necario r d̄mōstratiue nec hoi-
bus nec d̄mōstr. Nā hoi; p̄fat ee: du-
bia maior. q; nō p̄stab at eis q; illd̄ sc̄m̄
ēē imediare a deo: v̄t q; ēē miraculosuz
s; poterāt suspicari q; ēē r̄urrectō p̄h̄
tastica r d̄sabolica. v̄t q; ille adolescens
n̄ fuisset p̄e mortu; aut se deludt sensib; p̄
acristā. i. ecclitātē extrisecā: r q; ad aliq;
vel p̄ aliqd̄ h̄mōi. Angel; at mal; p̄fat
ēē dubia minor: s; maior p̄staret. q; licēz
ch̄is imparer: possibile tñ fuit q; secrete
ap̄ se orasset. r i p̄tute orōnis r dei illd̄
p̄ceptū fieri diabol; crederet. s; tñ h̄ v̄t
erat p̄babilē. q; nō p̄sueuerāt scri sic im-
pare. Et tō nec d̄sabol; cogit eū ee de-
um: nec oēs hoies h̄ crediderūt: s; q̄dā.
S; p̄. Nā qd̄ p̄uent deo r homi puro:
nō euident ostēdit ch̄m ee deū. S; hu-
iustmōi ē suscitare mortuū. q; nō solum
ch̄is de; / s; etiā Hellas h̄ pur; mortuū
excitauit. So. Imo tale ondit esse
deū eū q; sua p̄tute h̄ facit: sic p̄babilē
apparuit ch̄m fecisse. q; iudēdo p̄ p̄bā
p̄me p̄sone fecit dicēs Tibi dico. ego. i.
r nō al; p̄ me. Secdo. Nā si h̄ mirā-
culū arguit diuinā p̄tute: sequit q; ali;
qua p̄tus sit maior diuina: q; alia mirā-
cula facta sūt maiora isto r alijs fact; a
ch̄o. s; illd̄ Jo. itij. Et maiora hoi; fa-
ciet. V̄t em op; arguit p̄tute maiorē
rē. So. Nō sequit h̄ p̄pter duo. Prīmo
q; nō semp̄ mal; op; ostēdit maiorē vir-
tutē. q; cū ventū fuerit ad op; qd̄ infl-
nitā p̄tutem req̄rit: vt creatio formice:
alīa opa maiora nō ostēdūt maiorē: cū
nō possit esse maior infinita. sed eandēz
ostēdūt euidentē: vt creatio cell; r terre.
Secdo q; h̄z discip̄l; ch̄i fecerit maiora
aliq;: sicut Petr; sanabat p̄ ymbra; suā:
ch̄o sanare ad tactū s̄mbrite vest;: sicut
tñ illa maiora fecerūt p̄tute ch̄i. Ideo
n̄ arguebāt p̄tute maiorē ea q; erat ch̄i
sed illam arguebāt esse diuinā quādo

apli et noie iuocato mirada faciebāt.
 Queri etiā pr. vtz. resuscitare mortu-
 um sit maxim miraculū dei: Vide sup
 dñica. xj. post Trīn. Et vtz de° sic resu-
 scitat mortuos: ita possit itez facere rē
 Quersam i nihil eadez nūcro. Vide. iij.
 di. xliij. ptra gē. c. lxxx. qd. l. q. vj

Dñica xxvij. post festū Trīn.
 Questio. lxij.

Querit Vrrū appetere
 platiōem et pmos accubir i
 ecclia: sit pcrim: Rñdeo: Sā
 ctus doctor. ij. q. clxxxv. ar.
 ti. j. sic dr. In epatu etiā pñderari pñt.
 Primū ē pñcipale et finale. i. epal opa-
 tio: q. pñoz utilitati intēdit. Scdm est
 altitudo gō sup familia dñi cui. Ter-
 tiū psequit se hñs ad hec: est honor et re-
 uerētia et sufficiētia tpaliū. Igit appē-
 tere epatū qñtū ad certū est illicitū. qz
 vlt ad cupiditatem vlt ad ambitionē pri-
 net. et similt qñtū ad scdm: qz ē pñptu-
 osum. Appetere aut pdesse pñmis est
 qdē pñuosum fm se: s; tñ videt pñptu-
 osum qz ds appetat pdesse vt pñt subdit
 nisi manifesta necessitate iminēte. qz
 pdesse habz annexā celsitudinē grad.
 et ad epm pñnet cē pfectiorē et alios ad
 pfectiōem adducere. ad qd requit cē pfe-
 ctū. reputare aut se pfectū/est pñptuosu-
 sum. Nō aut est pñptuosum iminēte
 necessitate: sicut dr Greg. in pasto. qz tūc
 laudabile erat epatum qñre qñ p hunc
 quēqz dubiū fuerat ad supplicia gūo-
 ra puenire: sic qz de facili nō iuentebat
 qon° assumeret: pñerti cū ds zelo chari-
 tatis ad h dñit° incitat: sicut dr ibi Gre-
 go. Esatā laudabilr officiū pñdicatoris
 appetuisse. Nec etiā pñptuosuz ap-
 petere talia opa facere si eū pñngat in
 tali officio esse: vel etiā se esse dignū ad
 talia opa exēqnda. ita qz op° bonū et nō
 pmat° sub desiderio cadat. Hec sanc-
 tbo. pñm i corpe parri ad argumēta.
 Quibz oibz suppositis. pono aliqs zeloz
 nes. Prima: In nullo casu licz platiōez
 pcurare: nec rōne necitat. pñoz: nec pñt

bonū finē. i. vt pñt. Patz autē apli ad
 Heb. v. Nec qñqz sumat i. sumere seu p-
 curare debet sibi honore. i. illd op° pas-
 torale cui est honor annex°. sed supple-
 est pastor qz vocat a deo p electiōem vel
 inspiratiōem vel alto legitimo mō rānd
 qz aaron. Itē pbat rōne. Nā si licz qñd
 re: hē vlt rōne finis vt pñt: vlt rōne necita-
 tis: qz nō ē qz pñt. Nō pñm: qz p s. A bo-
 mā pñt qz pñptuosum ē credere se ē ta-
 lē qñ opozter cē qz vult pdesse p officiū
 platiōis. Qui igit qñt platurā si credit
 se dignū ēē/est pñptuosus. si nō cred-
 dit et tñ qñt/multo magis iniq agit: qz
 qñt exēq id ad qd nō est idone°. Nec se-
 cūdū. qz nō licz rpe necessitatis qñre nō
 si rōne utilitatis: qz rōne nūqz debz qñ-
 re: vt plibariū est. Sed ptra h: qz dicit
 Greg. qz laudabile aliqñ fuit epatū qñd
 re. Sol. Illud qñre vlt sumit p accipit
 qd aliqñ licz: vt patebit. vel ē qñre apd
 deū et nō p aliā viā: qd patz p exēplum
 qd adducit de Esaia: qz licite appetit p
 dicare: sed tñ noluit qñre illud officiū
 nisi apud deū/dicēs. Dicit me. quō il-
 cite ds qñreret platiōem vt pñt: vt dicit
 Scba. Licz nūqz liceat platurā qñre
 tñ necessitatis rpe. i. qñ nō videt ds vn-
 de cōpetēter de bono pastore puidet:
 licitū est hāc appetere a deo vt ds pñt.
 nō vt pñt. et licitū est h desiderū. i. vel
 lē qz de° me dignū iudicaret et facerz vt
 alijs possē pdesse. qz velle pdesse ē lau-
 dabile: et velle pmoueri p deū/ nō est pñ-
 sumptuosuz: cū ipse nō pmoueat nisi di-
 gnos: s; pñt itat pmoueri malos: fm il-
 lud: Qui et idoneos nos fecit mistros
 noui testamēti. Tertia Tale desiderū
 extra casum necitat. nō ē laudabile nec
 licitū: qz cēt min° bonū pferre meliori
 cū sit meli° vacare deo: vbi nō ē necesse
 vacare pñmo: qz ipi pñmo vacare. Qu-
 scit oēs nūqz volūt a pñplatiō: dicit
 dere: nisi rōne necessitat. Quarta. Is
 cui vicia placēt in pñta psona vlt cui nō
 displicēt: nec ea conat euertere in alio
 na: nūqz licite appetit a deo pmoueri
 qñdū sic cē delibat. Tal ei nō appetit
 desse alijs. quia pdesse pmo sibi: et pñp
 dicit etiā alijs fm qz potest exhoratā do